

ונצמה יהו"ה אלהים - אבא ואמא. כל עז נחמד זה צדי"ק. וטוב למאכל דא העמוד האמצעי, שבו הוא מזמן מזון לכל, שיכל בו. ולא מתרנס הצדיק אלא מפנו ושכינה ממנה, ולא צריכים את הפתוחונים [שלטם], אלא בולם נזנים למטה על ידו. שבגלה לא היה לשכינה ולחיי העולמים מזון אלא בח"י ברכות של התקפה. אבל באותו זמן הוא ייה מזון לכל.

ועז החימים, שהוא עז החימים, היה בטיע בתוך הבן, שנאמר בו בראשית ו' ולקח גם מעז החימים ואכל וחי לעלם. ועל השכינה לא שולט העז של צד האחר, שהם ערब רב שהם עז הדעת טוב ורע, ולא התקבל בה עוד טמא. וזה שפטותם (רביהם לו) היה ברור ונחנו ואין עמו אל נבר. וכך לא מקבלים גרים לימות הפשחת, ותיה השכינה כמו גפן שלא מקבלת נטע ממיין אחר.

ישראל היה כל עז נחמד לمرאה, ויחזר עליהם יפי, שנאמר בו (איכה ב') השליך משימים ארץ פפרת ישראל. ועż הדעת טוב ורע נרחמים מהם, ולא מתדקקים ולא מתערבים בהם, שהרי נאמר בישראל ימעז הדעת טוב ורע לא תאכל ממנה, שהם ערב רב. וגלה להם הקדוש ברוך הוא, שבים אכלו ממנה, גרמו שאבדו שתי אבדות, שהם בית ראשון ובית שני. וזה כי ביום אכלך מפנו מות פמות, פעמים. והם שגרמו שצדיק יחרב ויבש בבית ראשון, שהיא שכינה עליזנה, ובבית שני,

ניצמה יהו"ה אלהים. אבא ואמא. כל עז נחמד דא צדי"ק. וטוב למאכל דא עמודך דאמצעיתא דביה הוא זמין (נ"א ומינא) מזון לכלא דכלא ביה. ולא אתרנס צדיק אלא מגיה ושכינתא מגיה, ולא צריכין לתפאיין (דילחו). אלא כולה נזניין לתפאה על ידייה. דבגלוותא לא היה לשכינתא ולחיי עלמין מזונא אלא בח"י ברכאן דצלותא. אבל בהוא זמנא איהו ייה מזונא לכלא.

ועז החימים דהוא אילנא דחוי יהא נטיע בנו גנטא דאטמר ביה (בראשית ג') ולקח גם מעז החימים ואכל וחי לעולם. ושכינתא לא שלטה עליה אילנא דסטרה אחרת דאנון עבר רב דאנון עז הדעת טוב ורע. ולא קיבל בה עוד טמא הדר הוא דכתיב, (דברים ל' יי' בדר ינחנו ואין עמו אל נבר. ובגין דא לא מקבלין גרים לימות המשיח. ותהא שכינתא בגפנא דלא מקבל נטע ממינא אחרת.

ישראל יהון כל עז נחמד לмерאה. ויתחזר עליהו שופרא דאטמר ביה (איכה ס') השליך משימים ארץ תפארת ישראל. ועż הדעת טוב ורע אדריכין מבינו ולא מתדקקין ולא מתערבים בהון. דהא אטמר בישראל ומעז הדעת טוב ורע לא תאכל ממיון דאנון עבר רב. וגלי לו קדשא בריך הוא דבום אכלו מפנו גרמו דאבדו כי אבדין דאנון בית ראשון ובית שני. דא אידי' כי ביום אכלך מפנו מות פמות כי פעים. ואנון גרימו דעתך יחרב ויבש בבית ראשון דאייה שכינתא עליה, ובבית שני דאייה שכינתא תפאה. דא יהו (ישעה ט') ונחר יחרב ויבש. ונחר דא (נ"א) יחרב בה' תפאה